OM POUL KREBS

- Født den 28. maj 1956 i Aarhus.
- Startede på Skovvangskolen i 1963.
- Har udgivet 24 albums. Senest i 2017 med albummet 'Maleren og Delfinerne på Bugten'.
- Bor i dag i Risskov med sin kone Ulla Krebs Bille og tre børn Anna, Ida og August.
- Har netop færdiggjort et soundtrack til en kommende film af Ulrich Thomsen.

POUL KREBS OM SIN TID I FOLKESKOLEN

Som elev på Skovvangskolen i det nordlige Aarhus var Poul Krebs den elev, som gerne hoppede over, hvor der intet gærde var. Han var flyvsk og skrev ikke en sætning mere, end hvad han fik besked på. Alligevel mener den aarhusianske sanger, at han havde en god tid i folkeskolen. Særligt fordi lærerne bragte en tryghed med sig ind i klasselokalet. Noget som han stadig mener, er lærernes vigtigste opgave.

TEKST Lasse Lund - **FOTO** Pressefoto

Det lå lidt i kortene, at jeg skulle gå på Skovvangskolen. Min storesøster gik der allerede og vores lejlighed lå på Finsensgade, så vi kunne kigge lige over på Skovvang-skolens boldbaner. Vi var en rigtig Aarhus-familie. Min far var ansat ved DSB og arbejdede på Centralværkstedet. Min mor var sygeplejerske på Kommunehospitalet, som også lå i behørig afstand af vores lejlighed. Jeg havde en rigtig god tid på Skovvangskolen. Selvom jeg følte, at Skovvangskolen var en kæmpestor skole, så følte jeg mig alligevel tryg, fordi min klasse var som en lille familie. Det var i særdeleshed lærerene, som var med til at skabe den her tryghed, som vi havde brug for. Når jeg tænker tilbage, så var det smukkeste ved Skovvangskolen klart, at vi var så broget og blandet en flok. Jeg havde klassekammerater og venner i alle samfundslag, og det er egentlig også det, som i min optik, er det stærkeste ved den danske folkeskole. At den netop samler folk fra alle lag. Jeg havde venner fra Trøjborg, fra Reginehøj og fra noget nybyggeri i Risskov. Vi havde det bare godt sammen.

Vi havde en klasselærerinde, som var den her moderskikkelse for mange af os. Hun var enormt favnende og skabte en tryghed i klassen. Det skal dog siges, at hun også tvang mig til at bruge min højre hånd til at skrive selvom jeg er venstrehåndet. Alt andet var noget svineri, mente hun, og jeg skriver da også med højre i dag. Jeg husker, at der på et tidspunkt var et stort opbrud i lærerstanden, hvor der kom mange nye lærere til. De kom med et friskt pust og satte en ny dagsorden for os. Grundlæggende tænker jeg tilbage på alle lærerne med stor respekt. De var virkelig dedikerede og engagerede i deres arbejde, og der er da også en del af undervisningen, som har sat sig fast. Bøger som vi skulle læse, analysere og tolke på. Jeg husker især bøgerne 'Den kroniske uskyld' og 'Dræb ikke en sangfugl'. Fortællinger som jeg er evigt taknemmelig for, at lærerne bragte ind i mit liv.

JEG LUSKEDE MIG IGENNEM OG LAVEDE IKKE EN SÆTNING MERE, END JEG HAVDE FÅET BESKED PÅ. JEG HAVDE HOVEDET FULD AF ALT MULIGT ANDET. MUSIK SELVFØLGELIG.

Poul Krebs, om sin tid i folkeskolen

Jeg var helt klart den elev, som sprang over, hvor der ikke var noget gærde. Jeg luskede mig igennem og lavede ikke en sætning mere, end jeg havde fået besked på. Jeg havde hovedet fuld af alt muligt andet. Musik selvfølgelig. Jeg begyndte at hænge ud med nogle ældre fyre, som tilbød mig en plads i deres band. Selvom jeg var lidt af en grønskolling, så var det alligevel det vildeste. Sandheden er faktisk, at mine forældre havde bestemt, at jeg skulle gå til begynderdans. Jeg fandt ud af, at danselokalet også blev brugt som koncertsted for byens hippiebands. Det fik mig til at gå til dans et år ekstra.

Som forælder kan jeg godt blive lidt ked af de kløfter, som jeg oplever, der er mellem forældre og skolen i dag. Vi er jo nogle meget kloge forældre, der gerne giver vores mening til kende om alt og overfor står en flok lærere og parerer med deres argumenter og deres topstyring. Hvis vi som forældregruppe bliver involveret endnu mere og bliver brugt mere aktivt, som eksempelvis friskolerne har formået, så tror jeg, at vi kan komme mange af uoverensstemmelserne til livs. Jeg tænker også, at der er så mange ressourcer gemt i forældregrupperne, som kan bidrage positivt til lærernes arbejde med vores børn. Det vil helt sikkert skabe en bedre dialog og give en bedre forståelse for det enorme arbejde, som lærerne egentlig udretter.

Lærernes vigtigste opgave er at skabe tryghed. Når jeg kigger på min egen søn, bliver jeg dagligt bekræftet i, at det er de lærere, som formår at skabe tryghed, der virkelig gør en forskel. Den tryghed, som de skaber, er med til at vise en retning for de unge. En retning som beror på, at man skal turde at tænke selv og begå en fejl engang imellem. Det er vigtigt, at lærerne kan skabe et trygt rum, hvor kreativitet og læring kan blomstre. Samtidig er det vigtigt, at der bliver skabt en kultur, som måske gør op med tanken om, at man skal være ligesom alle de andre. Man må gerne gå sine egne veje og på det område har lærerne et stort ansvar. ●